

Páholy - Új alattvalók stadionországban

2014 május 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

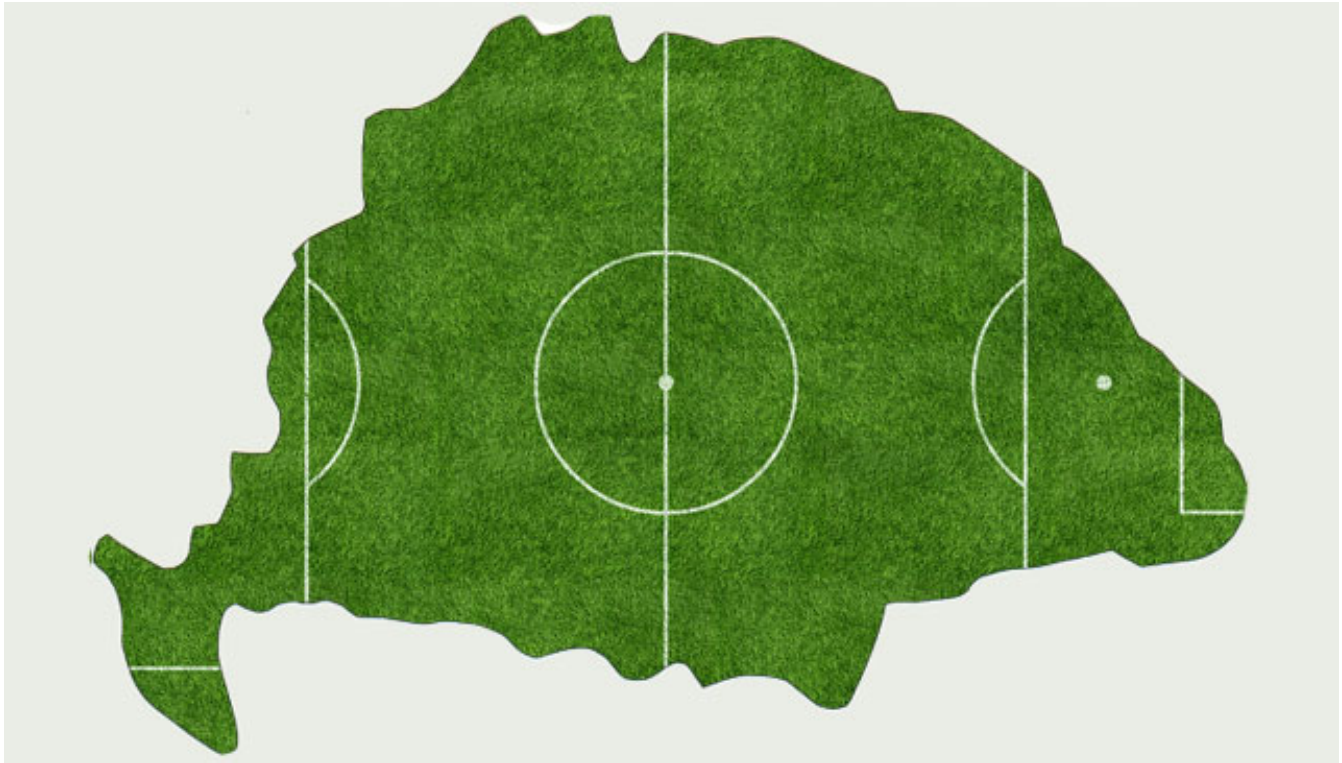
értékelve

Még nincs

Mérték

Most a hatalommal van bajuk. Görcsösen vissza akarták szerezni, megvádolták hát a hatalmon lév?ket, hogy görcsösen ragaszkodnak hozzá. És megpróbálták.

De nem sikerült. Így a hatalom azonnal a legsötétebb er?vé, az elviselhetetlen elnyomás eszközévé, a szakadékba taszító démonná vált. Szerintük. Mert a balliberális hatalom, bár szükséges rossz, mégis maga a progresszió, a fejlődés nélkülözhetetlen eszköze, a jövő záloga. Ezt gondolják. És rettenetesen szenvednek azoktól, akik kiröhögik ezt a gondolatot. Szünetüket pedig minden eszközzel megpróbálják szétteríteni mindnyájunkra.

Kabaréba ill? az er?lködés, amivel például hülyézik a szabadságtól elfordult népet, a lényegét nem ért?, az igazságra nem kíváncsi választókat, különös tekintettel a „Nagy Vezért” vakon követ? nyálcsorgató csürrébe, ahogyan ?k a jobboldali szavazókat látják. Emlékszünk, még a lotyaszájú ripacs kezdte a bukás éjszakáján, amikor „tudomásul vette”, hogy az Isten adta nép zsákutcába szavazta az országot, de rögtön azzal fenyeget?zött, hogy mindent megtesz az el?re hozott választásokért. Azóta számos követ?je akadt. Persze a fene sem tud eligazodni rajtuk, Heller vezet-e orránál fogva Gyurcsányt, vagy Apró Piroska nyomja meg a gombot Konrádon, tagad mindegyik. De mindegy is, innen nézve egy bagázs. Viszont továbbra sem érthet?, hogyan tudják gátlástalanul felhasználni alantas céljaikra sokkal jobb sorsra érdemes m?vészek munkásságát. Vagy nagyon is érthet?, csak végtelenül szomorú.

Sztankay Ádám például Bagossy László rendez?vel készített interjút egy széls?baloldali, ultraliberális hetilapban az Örkény Színház Hamlet-el?adása kapcsán, Tribünország címmel. Azzal vezette be, hogy a darab záróképe egyértelm?: nincs nemzet, amely „stadionország” balsorsának okán könnyet ejtene. Majd arról beszélgetnek a kampányban bemutatott m? apropóján, hogy politikai bérgyilkosok azok, akik kampányszínházat emlegetnek! Miért is? Ha az önreflexió mindig egy irányba lejt és mindig ugyanazt nem látja, az nem kampány? A nyitójelenet egyébként még egyértelm?bb: a b?nös módszerekkel hatalomra jutott Claudius egy stadion tribünjén szól a szurkoló néphez. A rendez? „meglepve, de elégedetten” konstata?ta, hogy még a Magyar Nemzet kritikusának is [világos volt](#), nem kizárólag a stadion által sugallt szimbolikán akart rugózni. Tényleg, nem kizárólag, de azért meghatározó módon. És ezt Bagossyval ellentétben a legtöbb kritikus nem is igyekezett leplezni. Egyikük így dekódolta a rendezés üzenetét: „Hamlet a felcsúti stadionban. A kétrészes darab első fele tulajdonképpen helyzetleírás – ez van, ide jutottunk. Dánia stadion, ahol a nép szurkol, p?fujol, a pályán persze sehol egy Puyol (amúgy a darab tele van ócska szójátékokkal), kispályás hatalmi ügyek zajlanak. (...) Dánia nem ért a józan és racionális beszédb?l, és nem is kíváncsi az igazságra. Dánia vikingsisakos szurkolók csürréje, akiket elvakít a show, legyen az meccs, valóságshow, tehetségkutató. A lényegre zártak a fülek, s Hamlet tudja, az igazság nem érdekel senkit.”

Természetesen a Páholy most sem kívánja felvenni a versenyt a nagy tudású m?ítészekkel, hiszünk nekik. S ha az el?adás alkotói így látják Magyarországot, csak hümmögni tudunk, és széttárjuk a karunkat. Talán többet kellene meccsre járni, megismerni a szurkolók csürrén kívüli, egyébként sokkal népesebb táborát, átélni az együttlét mámorát, a közös sikerek fölött érzett örömet, a kudarcok fájdalmának könnyebb elviselését. Felfogni, hogy

mindenki magától jön, nem kell lefizetni, fenyegetni, kényszeríteni senkit, mint ahogy azt a balliberális legendárium próbálja sulykolni. Ez persze a fikakultúrában lehetetlennek tűnik, hiszen ki kellene mondani valamire, hogy bár hagyományos, nem is új, mégis jó. Tisztelt rossz közérzetet terjeszt?, mibúval bélelt örök fanyalgók, próbáljátok meg mégis, nyissátok ki a fületeket a lényegre, érdekeljen benneteket a tribünön ülők igazsága is! Hacsak nem vagytok ellenoldali politikai bérgyilkosok...

Sztankay Ádám szorgalmas dementorként az új alattvalókról is beszélget Kerékgyártó Istvánnal ugyanebben a lapszámban, az író Hurokország című regényének megjelenése apropóján. Kerékgyártó helyzetértékelése kegyetlenül éles: „Az emberek ma szinte kizárólag anyagi potenciál alapján fogadják el maguk felett állónak a másikat. A gyengébb ráadásul az alázatig meghunyászkodik – és ezt várja el a még erőtelenebbtől.” Így taposunk egymáson. Ekkor még azon gondolkodunk, útba esik-e hazafelé egy könyvesbolt, Hamlet helyet olvasunk legalább valami jót. De Sztankay a maga sekélyes módján sajnos mélyebb értelmezést próbál adni, s benyögi: „Valójában a jelen hatalom masírozik az élen.” Kész. Ebben a lapban, ezzel a megközelítéssel a legnemesebb szándék is meddgyöletbe csap át. Szerencsére Kerékgyártó ügyesen lavírozik, elsüt egy poént arról, hogy jobbos haverjai a szocikat, a balosok meg a fideszeseket ismerték föl hűseiben. De az egész annyira méltatlanná vált, hogy mi a helyében ezeknek a politikai bérgyilkosoknak nem adnánk több interjút.

Egy másik lapban Háy János író jelenti ki, hogy „ebben a társadalomban szinte genetikus a feudális gondolkodás”. Túl azon, hogy a kijelentés nem sokban különbözik Kertész Ákos genetikai alattvalózásától, egy kiváló tollú írótól cizelláltabb gondolatokat várnánk választás után. Tudom, hogy az író nem tudós, és csak erősen metaforikus megközelítésben mérnök, a léleké ugyebár, de éppen a társadalmat feszítő problémák értelmezésében a legjobbak mindig is tudtak segíteni. De az úgy nem fog menni, ahogy Háy ebben az interjúban teszi. Hogy emlékezzünk a Horthy-korszak életét jellemző szegénységre, az antidemokratikus társadalomszerkezetre, s persze a rasszizmusra, de föl se merüljenek a Rákosi- és Kádár-rendszer siralmas állapotai, a szegénység, a népi, majd szocialista demokráciának hazudott gyilkos diktatúra, s persze az osztálygyölet, hanem ha unszimpatikus a választás győztese, akkor hopp, visszajutunk „az oligarchák, kiskirályok, pökhendi politikusok irányította milliányi koldus országába”. Mert ez így hamis. Itt mindig is voltak „pozicionáltak és nyomorultak, akiket a vezető réteg a sárga földig lealázott”. És ez a nép ez ellen mindig is lázadt. Hol fegyverrel, hol csöndben, megátalkodottan. Semmi genetika, semmi feudális beidegződés. Meg kellene inkább keresni a jelenségek igazi okozóit, ahelyett, hogy tetszetős megnevezéseket kreálunk rájuk. Mert tudjuk, a genetikázás olyan, mint a zsidózás!

Tossenberger Adél kicsit korábban készített interjút Gothár Péterrel. Bevezetője nem üt el az eddig tárgyalt metódustól. „A hatalom itthon »tálib károkat« okoz a kultúrában, a magyar színházakban folyó nézővadászat ront a minőségen, a televíziós tartalmak hígítása pedig politikai döntés.” Rendkívül nagyra tartjuk Gothár Péter művészetét, ezért csak annyit jegyeznénk meg, nagyon szívesen látnánk egy darabot, de még inkább filmet tőle, amely arra keresi a választ, kik is azok a tálibok, mert gyanítom, úgy lövünk egymásra, hogy a tutálibok (a tuti tálibok) meg röhögnek a markukba!

„Nem hiszem, hogy a hatalomkultuszt a művészet bármikor kritikátlanul, reflektálatlanul jóváhagyhatja. Hiszen így mást sem állít, minthogy ez így jól van, így kell tenni, ez az érték, az emberi mérték” – írja Tompa Andrea Bereményi Géza Kincsem című darabjáról, ami a Tháliában fut, majd így folytatja: „Végig az volt az érzésem a Kincsem című előadás alatt, és én sem vagyok biztos benne, de ez az előadás nem a szerelemről szól, nem az emberek egymáshoz való vonzalmáról, még csak nem is az állatok iránti szeretetről, a verseny- vagy játékszennvedélyről, úgymint póker, lovak stb. Hanem egyszeren a hatalomról szól, a Hatalomról, a szent hatalomról, amiért az emberek mindenre készek.” Itt jártam a felolvasásban, amikor Kálomista Gábor rezignált mosoly kíséretében csak annyit mondott, vár mindenkit szeretettel az előadásra. Tutálibe, málibe, a Tháliába. Ez ám a nézővadászat! Bocs.

Gajdics Ottó - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>
- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló